

Schéma původní Kristovy církve

I. JMÉNO CÍRKVE	Církev Ježíše Krista – viz EFEZ. 5 : 23–24 , SKUTKY 4 : 10–12 ; jiné jméno tedy není správné.		
II. ORGANIZACE	Apoštolové (12), proroci, vyšší kněží, sedmdesátníci, patriarchové, kněží, učitelé, jáhni. Všichni ostatní byli nazýváni <i>členové</i> nebo <i>svatí</i> . Viz EFEZ. 2 : 19–21 , 4 : 11–14 ; 1. KOR. 12 : 27–29 ; tyto úřady měly v církvi zůstat.		
III. SLUŽEBNÍCI BOŽÍ	A. JAK POVOLÁNI	Přímým zjevením nebo Bohem zplnomocněnými služebníky. Všichni obdrželi plnou moc. ŽID. 5 : 4 , MAREK 3 : 14–15 .	
	B. JAK USTANOVENI	Vkládáním rukou těch, kteří byli dříve zplnomocněni Bohem. SKUTKY 6 : 6 , 13 : 1–3 ; 4. MOJŽ. 27 : 18–23 .	
IV. CÍRKEVNÍ FINANCE	A. PŘÍJMY	Desátek a dobrovolné dary svatých. Jedna desetina celkového ročního příjmu náleží Pánu. MAL. 3 : 7–10 , ŽID. 7 : 1–2 ; MAT. 23 : 23 ; 3. MOJŽ. 27 : 30–34 . V církvi se nepořádaly žádné sbírky.	
	B. VÝDAJE	Desátek měl sloužit na pokrytí církevních potřeb, na církevní stavby a k podpoře chudých.	
V. UČENÍ KRISTOVO	1. VÍRA	V Boha, věčného Otce, Jeho Syna Ježíše Krista a v Ducha Svatého – tři rozdílné osobnosti. Kristus má pravou podobu Boha Otce. GEN. 1 : 26–27 ; EXOD. 24 : 9–11 ; ŽIDŮM 1 : 1–13 ; FILIP. 2 : 5–8 .	
	2. POKÁNÍ	Po opravdové živé víře následovalo pokání – pevné předsevzetí zanechat zlo a činit dobro; přemoci zlo spravedlivým jednáním. MAT. 3 : 1–2 ; MAR. 1 : 14–15 ; 6 : 7–12 ; SKUTKY 2 : 38 ; 3 : 19 .	
	3. KŘEST PONOŘENÍM	A. JAK? PROČ? KÝM?	Křest ponořením na odpuštění hříchů (ponoření – jediný uznaný způsob). Aby byly smyty všechny hříchy. Těmi, kteří mají pravomoc od Boha. MAT. 3 : 13–17 , MAR. 1 : 5, 9–10 ; JAN 3 : 23 ; SKUT. 2 : 38 ; 16 : 30–34 ; 19 : 1–6 .
		B. KDO BYL KŘTĚN?	Pouze ti, kteří uvěřili, činili pokání a dokázali rozlišovat mezi dobrem a zlem; to znamená, že malé děti křest nepotřebují. MAT. 18 : 1–7, 10 ; 19 : 14–15 . Rovněž byl učen křest za mrtvé, kteří neměli příležitost slyšet evangelium. JAN 3 : 5 ; 1. PETR. 3 : 18–20 ; 4 : 6 ; 1. KOR. 15 : 29 .
	4. ZNOVUZROZENÍ Z DUCHA	KDY? JAK, KÝM? PROČ?	Po křtu vodou následuje křest Duchem. Vkládáním rukou těch, kteří mají pravomoc předávat Ducha Svatého. SKUTKY 2 : 38 ; 19 : 1–7 . Duch Svatý vede k veškeré pravdě, dává moc nad nečistými duchy, udílí dar uzdravování. MAR. 16 : 17–18 ; JAN 14 : 26 ; SKUT. 8 : 14–17 ; 1. KOR. 12 .
	5. VEČEŘE PÁNĚ	Podávala se lámáním chleba a vínem (vodou) na památku Ježíše Krista. LUK. 22 : 7–20 , 1. KOR. 11 : 23–34 .	
	6. DOBRÉ SKUTKY	Kristus jim učil jak slovy tak příkladem. Víra bez skutků je mrtvá. JAN 7 : 16–17 , 14 : 12–21 , JAK. 1 : 22–25 ; 2 : 14–26 ; ZJEV. 20 : 12 .	
7. ZJEVENÍ	Stálá zjevení určil Kristus. Dokud bude jeho církev na zemi, bude řízena zjevením. ZJEV. 14 : 6 ; MAT. 16 : 17 ; LUK. 10 : 22 .		